

Каранъ— Изъ двора на пашовий чифликъ ся разхождатъ нѣколко Арапи. Жива българска душа, тамъ, ся не види.

Стоянъ— Момчета! готови!...(на Владислава) време е да тръгнемъ.

(Всичкитъ си зематъ сулицитъ и народенъ пръпоръкъ ся разгява).

Стоянъ— Дружина, вѣрна и сговорна! Всички вѣра и клѣтва да сторимъ, всички на бой да тръгнемъ, юнашки борба да ся боримъ съ върлитъ наши душмани. Царската дъщеря да отървемъ. Послѣ да ся отправимъ, гомѣма потеря да подигнемъ; въ кръвняво поле да ся впуснемъ голѣмъ бой да отворимъ. Всички съ дързость да ся бийми, юнаци да ся поваемъ; всички на бой или да измремъ или свободни да ся нарѣчемъ.

Владиславъ— Дързость, братя! Наумѣте си че ете Българе сиречь: юнаци. Отечественна длъжностъ ни зове. Богъ е съ насъ. Силата на кръста ще ни помогне. Нека нашето око не ся стрѣсно отъ множеството на нечестивитѣ. Що има да ся страхуваме, кога Христось е съ насъ? Послѣдната наша надѣжба не ли ся небесата? Бой прочее отъ насъ не ще ся уплаши огъ смъртътъ? Смъртъта прѣдъ юнашкото сърдце е нищо! Нека прочее всички ния кито юнаци прѣзрѣмъ. Дързость, братия! цѣльта ни е народнѣтъ свободѣ, а надѣждата ни е на Бога — Дано вишній благослови нашето сръжне и го увѣнчае съ вѣницитѣ на славнѣтъ побѣдѣ! Да но това поприще, въ което слѣдъ малко постъпваме, бже причинѣ за възобновленieto на българекѣтъ свободѣ! Дързость братя!